

14-а Неділя по Зісланні Св. Духа

Тропар (глас 5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово,* що від Діви народилося на спасіння наше,* прославмо, вірні, і поклонімся,* бо Воно благозволило тілом зійти на хрест* і смерть перетерпіти, і воскресити померлих* славним воскресінням Своїм.

+ Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 5): До аду, Спасе мій, зійшов Ти,* і, як всемогутній, сокрушивши його брами,* Ти, Чоловіколюбче, як Творець, воскресив з Собою померлих,* жало смерти вирвав, й Адама від прокляття визволив.* Тому всі до Тебе звиваємо:* Спаси нас, Господи!

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 5): Радуйся, Брамо Господня, непрохідна!* Радуйся, Охороно і Покрове тих, що до Тебе приходять!* Радуйся, тиха Пристане і Вседіво, що Свого Творця і Бога тілом породила!* Молись безупинно за тих, що прославляють* і почитають Народженого від Тебе.

Прокімен (глас 5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас* від роду цього і повік (Ps 11,8).

Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного (Пс 11,2).

Апостол: (2 Кр 1,21-2,4): Браття, той же, хто утверджує нас з вами у Христі і хто помазав нас, то Бог, який поклав на нас свою печать і дав у наші серця завдаток Духа. Я ж призиваю Бога на мою душу, що я, щадячи вас, не прийшов більш у Коринт. Не наче б ми панували над вашою вірою, але ми хочемо співпрацювати вам на радість; бо ви щодо віри стоїте твердо. Я постановив не приходити до вас знов у смутку; бо коли я вам завдаю смутку, хто мене розважить, як не той, що зазнав від мене смутку? Написав я, отже, щоб, коли прийду, не мати смутку від тих, від кого мені належалася б радість; бо я відносно вас певний, що моя радість — радість усіх вас. З великого бо горя та туги серця писав я вам, і крізь ревні сльози, не щоб ви сумували, але щоб знали мою любов до вас надмірну.

Алилуя (глас 5): Алилуя, Алилуя, Алилуя!

Стих: Милості Твої, Господи, оспівуватиму повік, і з роду в рід сповіщу устами моїми Твою вірність (Пс 88,2).

Стих: Бо сказав Ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина Твоя (Пс 88,3).

Євангеліє: (Мт 22,1-14): Сказав Господь притчу оцю: "Царство Небесне схоже на царя, що справив своєму синові весілля. Він послав своїх слуг кликати запрошених на весілля, але вони не хотіли прийти. Тоді він знову послав інших слуг, кажучи: Скажіть запрошеним: Ось я зготував обід мій, зарізано волів та годовану худобу, все готове, ідіть на весілля. Та вони ним знехтували і пішли геть, хто на власне поле, хто до свого крамарства; інші ж, схопивши слуг, знущалися з них і вбили. Розгнівався цар і вислав військо, яке вигубило тих убивців, і їхнє місто спалило. Тоді він мовив своїм слугам: Обід готовий, але запрошені були негідні. Підіть, отже, на роздоріжжя і, кого лише здибаєте, кличте на весілля. Вийшли ці слуги на дороги і зібрали всіх, кого тільки спіткали, і злих і добрих, так що весільна світлиця була повна гостей. Якже ввійшов цар, щоб подивитися на гостей, побачив там чоловіка, що не був убраний у весільну одіж, і сказав до нього: Як ти ввійшов сюди, друже, не маючи весільної одежі? Той мовчав. Тоді цар промовив до слуг: Зв'яжіть йому ноги й руки і киньте геть у темряву кромішню. Там буде плач і скрегіт зубів. Багато бо покликаних, але мало вибраних."

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Аلیلуя (х3).